Dosarul nr. 2-12941/23

H O T Ă R Â R E

În numele legii

26 septembrie 2024 **mun. Chişinău**

Judecătoria Chișinău, sediul Centru

În componența

Președintelui de ședință, judecătorul Badan-Melnic Eleonora

Grefierului Antoci Ana-Maria

în sediul instanței, în ședință publică, a judecat în procedură contencioasă cauza civilă intentată în baza cererii de chemare în judecată înaintate de Manole Emilia către ”Exfactor-Grup” societate cu răspundere limitată cu privire la încasarea penalității și repararea prejudiciului moral,

a c o n s t a t a t:

1. În data de 26 iunie 2023 Manole Emilia, prin intermediul avocatului Dani Corina, a depus cerere de chemare în judecată către firma de producție și comerț „EXFACTOR-GRUP” societate cu răspundere limitată, solicitând încasarea din contul pârâtului „EXFACTOR-GRUP” societate cu răspundere limitată în beneficiul reclamantei Manole Emilia suma de 230657,34 Euro cu titlu de penalitate pentru întârzierea predării bunului imobil procurat, suma de 100000 lei cu titlu de prejudiciu moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

Poziția și argumentele reclamantului

2. În motivarea acțiunii Manole Emilia a specificat că în data de 23 septembrie 2020, în calitate de cumpărător, a încheiat cu firma de producție și comerț „EXFACTOR-GRUP” societate cu răspundere limitată, în calitate de vânzător, contractul de vânzare-cumpărare a imobilului în construcție nr. 1-287. Obiectul contractului îl constituia apartamentul *****, situat în mun. Chișinău, *****, la prețul de 31947 Euro.
3. Conform prevederilor pct. 4.1 din contract, predarea imobilului urma să aibă loc până la 31 decembrie 2021, însă, pe 20 ianuarie 2022, reclamanta a fost informată printr-o notificare despre stabilirea unui nou termen de finalizare și dare în exploatare, respectiv 30 iunie 2022. Cu toate acestea, nici acest termen nu a fost respectat, iar reclamantul nu

a primit nicio explicație privind tergiversarea. Darea în exploatare a blocului locativ a avut loc, conform comunicării de pe pagina oficială a pârâtului, abia pe 13 februarie 2023. În baza pct. 4.3 din contract, pârâtul trebuia să elibereze actul de predare-primire a apartamentului până la 13 martie 2023, obligație care, de asemenea, nu a fost îndeplinită.

4. Reclamanta a subliniat că și-a îndeplinit integral obligațiile contractuale și a achitat 100% din prețul imobilului, adică suma de 31947 Euro în data de 28 septembrie 2022.
5. Având în vedere nerespectarea termenelor de predare, reclamantul a calculat o penalitate pentru perioada de 361 de zile calendaristice (01.07.2022 – 26.06.2023). Aceasta se ridică la suma de 230657,34 EUR, calculată conform formulei: 31947 × 2% = 638,94; 638,94 × 361 zile = 230657,34 EUR.
6. Reclamantul a expediat o notificare către pârât pe 25 ianuarie 2023, solicitând executarea obligației de transmitere a imobilului și achitarea penalității. Deși pârâtul a răspuns pe 10 februarie 2023, argumentele invocate au fost considerate nejustificate.
7. Pe lângă penalități, reclamanta solicită și repararea prejudiciului moral în cuantum de 100000 lei. Acest prejudiciu, în opinia părții reclamante, a fost cauzat de întârzierea nejustificată a predării imobilului, care a generat cheltuieli considerabile, sentimente de neliniște, anxietate, frustrare și inconveniente, afectând semnificativ starea de sănătate a reclamantei și a membrilor familiei sale. Reclamanta mai acuză pârâtul de rea-credință și încălcarea drepturilor civile, inclusiv a dreptului de a primi executarea corespunzătoare a obligațiilor contractuale.
8. În drept, partea reclamantă își întemeiază pretențiile pe prevederile legale de la art. 21 alin.(1), art. 32, alin.(2), din Legea nr. 105 din 13.03.2003 privind protecția consumatorilor, art. 774 alin.(1), art. 2036 alin.(1) și (2) din Codul civil, art. 96, din Codul de procedură civilă.

Poziția și argumentele pârâtului

9. Pârâtul, prin referința depusă, a comunicat instanței că, în conformitate cu punctele 4.1 și 4.2 din Contractul de vânzare-cumpărare a imobilului în construcție numărul 1-287 din 23 septembrie 2020, părțile contractante au agreat ca procesul de construire și dare în exploatare a blocului locativ, inclusiv a apartamentului, cu perfectarea documentelor necesare impuse de legislația în vigoare, să fie finalizat până la data de 31 decembrie 2021. S-a stipulat, de asemenea, că vânzătorul are dreptul de a amâna termenul de

finalizare a construcției și dare în exploatare a blocului o singură dată, printr-o notificare scrisă adresată cumpărătorului. În cazul unei astfel de notificări, amânarea nu poate depăși șase luni de la data stabilită inițial în punctul 4.1 al contractului.

10. Pârâtul a recunoscut că termenul contractual de transmitere în posesie și folosință a apartamentului a fost depășit. S-a menționat că, prin răspunsul numărul 10/02/1 din 10 februarie 2023, compania de construcție „Exfactor Grup" societatea cu răspundere limitată a informat reclamantul despre stabilirea unui nou termen de dare în exploatare. Această modificare a fost justificată prin apariția unor circumstanțe imprevizibile pentru vânzător, printre care declanșarea războiului dintre Federația Rusă și Ucraina și dificultățile legate de importul de utilaje din Federația Rusă. S-a confirmat că blocul locativ cu numărul cadastral ***** a fost dat în exploatare conform Procesului-verbal de recepție finală, iar reclamanții și-au înregistrat dreptul de proprietate asupra imobilului.
11. Pârâtul a susținut că solicitările reclamantului, formulate în cererea de chemare în judecată, bazate pe art. 32 alin. (2) și art. 21 alin. (1) din Legea cu privire la protecția consumatorilor nr. 105/2003, sunt inaplicabile speței. S-a argumentat că aceste articole se referă exclusiv la prestatorii de servicii în relația cu consumatorii, or, prezenta acțiune civilă izvorăște din relații contractuale de vânzare-cumpărare a unui bun imobil, fapt confirmat chiar de reclamant.
12. De asemenea, pârâtul a precizat că nici prevederile art. 32 alin. (1) nu sunt aplicabile, deoarece norma prevede aplicarea unor penalități pentru încălcarea termenilor doar în situații specifice, cum ar fi reparația sau înlocuirea produselor, reducerea prețului sau restituirea contravalorii produsului în cadrul termenului de garanție în caz de deficiențe, sau remedierea gratuită a deficiențelor apărute în cazul serviciilor. S-a subliniat că obiectul litigiului nu decurge din relații economice de prestare de servicii, iar solicitările reclamanților nu vizează remedieri de deficiențe sau înlocuiri de produse.
13. În consecință, pârâtul a remarcat că, deși reclamantul invocă prevederi din domeniul protecției consumatorilor, legiuitorul a prevăzut la art. 32 alin. (1) din Legea nr. 105/2003 că valoarea penalității menționate la alin. (1) nu poate depăși prețul produsului sau prețul unui anumit tip de executare a lucrării/prestării serviciului, sau prețul total al comenzii în cazul în care costul produsului sau al unui anumit tip de executare a lucrării/prestării serviciului nu este determinat contractual.

14. Pârâtul a invocat art. 10 alin. (1) din Codul Civil al RM, care statuează că persoanele fizice și juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să-și exercite drepturile și să-și execute obligațiile cu bună-credință, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică și cu bunele moravuri, prezumându-se buna-credință până la proba contrarie. Subsidiar, s-a subliniat că un cumpărător poate pretinde vânzătorului suprafața convenită numai în cazuri expres stabilite, iar din circumstanțele speței și materialele anexate nu reiese că reclamanta ar fi optat pentru una dintre opțiunile legale.
15. Reclamanta solicită încasarea sumei de 230657,34 Euro cu titlu de penalitate de întârziere legală pentru neexecutarea unei „obligații de a face". Pârâtul a argumentat că lipsește astfel condiția esențială de fond pentru pretenția de încasare a penalităților de întârziere și anume ca obligația neexecutată să fie de natură bănească.
16. În referința suplimentară, pârâtul recunoaște depășirea termenului inițial de finalizare a lucrărilor și darea în exploatare a imobilului. Cu toate acestea, pârâtul invocă faptul că este esențial să se înțeleagă contextul excepțional în care s-a produs această întârziere. Spre deosebire de afirmațiile reclamantului, răspunsul pârâtului din 10.02.2023, deși nu stabilea un termen fix, demonstra buna sa credință și intenția fermă de a finaliza proiectul în cel mai scurt timp posibil. Exprimarea "în imposibilitate de a prognoza termenul" reflecta o realitate obiectivă, determinată de factori externi și imprevizibili, nu o lipsă de angajament. Pârâtul a menționat clar că va depune toată diligența pentru transmiterea apartamentului în proprietatea cumpărătorului în termen cât mai scurt posibil. Această diligență, în opinia părții pârâte, a fost dovedită prin predarea efectivă a imobilului pe 24 august 2023.
17. Întârzierea reclamată de 1 an și 2 luni, calculată de reclamant de la termenul inițial plus prelungirea de 6 luni, este o interpretare trunchiată. Reclamantul însuși a recunoscut și a acceptat un termen suplimentar de 6 luni, considerându-l rezonabil de întârziere pentru înlăturarea tuturor obstacolelor neprevăzute. Pârâtul a reiterat impactul evenimentelor de forță majoră, precum pandemia COVID-19 și izbucnirea războiului dintre Federația Rusă și Ucraina. Deși termenul contractual inițial era 31 decembrie 2021, impactul acestor crize s-a resimțit pe întreg parcursul proiectului, afectând lanțurile de aprovizionare, disponibilitatea materialelor, inclusiv a utilajelor importate, și forța de muncă. Războiul, început pe 24 februarie 2022, a generat blocaje semnificative în

importul de materiale și utilaje esențiale, în special cele provenind din Federația Rusă, vitale pentru finalizarea diverselor etape ale construcției. Imposibilitatea de a prognoza și de a importa echipamentele necesare a generat blocaje severe, independente de voința pârâtului. Chiar dacă alte proiecte erau în derulare, specificul și dependențele de aprovizionare ale fiecărui proiect variază, iar faptul că un anumit utilaj necesar nu a putut fi livrat la timp din cauza acestor evenimente excepționale este o realitate.

18. În concluzie, partea pârâtă a susținut că acțiunile sale au fost dictate de circumstanțe excepționale și de dorința de a finaliza proiectul, nu de rea-credință sau de intenția de a prejudicial reclamantul. Pârâtul a respectat angajamentele contractuale în limitele impuse de forța majoră și de un context economic și geopolitic imprevizibil. Pretențiile reclamantului sunt nefondate și nu țin cont de realitatea obiectivă a dificultăților întâmpinate. Prin urmare, firma de producție și comerț „EXFACTOR-GRUP" societate cu răspundere limitată a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată depusă de Manole Emilia.

Poziția participanților la proces expusă în ședința de judecată

19. În ședința de judecată *reprezentantul reclamantului,* avocatul Corina Dani, împuternicită prin mandat avocațial seria MA nr. 1970105 din 17 ianuarie 2023, a susținut cererea de chemare în judecată și a solicitat admiterea acesteia, reiterând argumente de fapt și de drept expuse în acțiune.
20. În ședința de judecată *reprezentantul pârâtului,* avocatul Gaina Sergiu, împuternicit prin mandat avocațial seria MA nr. 1928655 din 23 august 2023, a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată.

Aprecierea instanței de judecată

21. Audiind participanții la proces, studiind materialele dosarului și înscrisurile probatorii administrate, verificând temeinicia argumentelor expuse în cererea de chemare în judecată, prin prisma înscrisurilor administrate și cadrului legal pertinent, instanța de judecată stabilește că cererea de chemare în judecată depusă de Manole Emilia este parțial întemeiată și urmează a fi admisă parțial.
22. În conformitate cu prevederile art. 1 din Legea nr. 105 din 13 martie 2003 privind protecția consumatorilor, *în scopul aplicării prezentei legi se utilizează noţiunile din*

Legea nr.279/2017 privind informarea consumatorului cu privire la produsele alimentare, din Legea nr.235/2011 privind activităţile de acreditare şi de evaluare a conformităţii şi, adiţional, se definesc următoarele noţiuni principale: produs: – bun destinat consumului sau utilizării individuale; – orice obiect corporal mobil care include un conținut digital sau un serviciu digital ori este interconectat cu acesta, astfel încât, în absența respectivului conținut digital sau serviciu digital, bunul nu și-ar putea îndeplini funcțiile („bunuri cu elemente digitale"); – energia electrică, gazele naturale și apa atunci când sunt puse în vânzare în volum limitat sau în cantitate fixă. În cadrul practicilor comerciale se consideră produs orice bun sau serviciu, ***inclusiv bunurile imobile****, conținutul digital și serviciile digitale, precum și drepturile și obligațiile aferente.*

23. Conform art. 12 alin. (2) din aceeași Lege, *agentul economic este obligat să introducă şi/sau să pună la dispoziție pe piață numai produse ce corespund cerinţelor stabilite în actele normative sau declarate [...].*
24. Dacă bunul imobil este considerat un „produs" în sens larg și este oferit de un agent economic cum ar fi o companie de construcții sau un dezvoltator imobiliar, atunci acesta trebuie să respecte standardele legale și cele declarate în contract.
25. Corespunzător, potrivit art.12 alin. (4) din același act normativ „*consumatorul este în drept să pretindă vânzătorului [...] restituirea contravalorii produsului [...] precum şi despăgubiri pentru pierderile suferite ca urmare a deficienţelor [...]".*
26. În conformitate cu art.21 din Legea privind protecția consumatorului, *(1) Prestatorul (executantul) este obligat să asigure prestarea serviciului (executarea lucrării) în termenele şi condiţiile stabilite în reglementările specifice în domeniu sau stipulate în contractul de prestare a serviciului (executare a lucrării). (2) Dacă prestatorul (executantul) nu a început la timp prestarea serviciului (executarea lucrării) sau dacă, în timpul prestării serviciului (executării lucrării), a devenit clar că serviciul (lucrarea) nu va fi îndeplinit în termenul stabilit, sau dacă termenul de prestare a serviciului (executare a lucrării) a expirat, consumatorul este în drept, opţional: a) să fixeze prestatorului (executantului) un nou termen, în cadrul căruia el trebuie să înceapă şi să finalizeze prestarea serviciului (executarea lucrării), şi să ceară reducerea preţului pentru serviciu (lucrare); b) să rezilieze contractul de prestare a serviciului (executare a*

lucrării) şi să revendice repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea termenelor de începere şi/sau finalizare a prestării serviciului (executării lucrării). (3) Termenele noi de prestare a serviciului (executare a lucrării) stabilite de consumator se stipulează în contractul de prestare a serviciului (executare a lucrării). (4) Reclamaţiile consumatorului privind nerespectarea termenelor de prestare a serviciului (executare a lucrării) nu vor fi satisfăcute dacă prestatorul (executantul) va face dovada că tergiversarea s-a produs din motive de forţă majoră. (5) În momentul finalizării lucrării, prestatorul (executantul) întocmeşte un act de finalizare a lucrărilor, ce urmează a fi semnat de consumator cu sau fără rezerve. (6) Prestarea serviciilor de întreţinere şi reparaţie a elementelor constructive ale blocurilor locative constituie obligaţia gestionarilor blocurilor respective şi se efectuează conform tarifelor stabilite în modul corespunzător.

27. Interpretând sistemic aceste norme, se observă că legiuitorul oferă remedii contractuale clare consumatorului, inclusiv în cazul viciilor apărute la bunul achiziționat, aplicabile în special în perioada de garanție sau în cazul vicii ascunse sau a obligațiilor contractuale neexecutate la timp.
28. Din câte se poate desprinde din probatoriul pus la dispoziția instanței, în situația din speță, a fost fixat un nou termen prestatorului în cadrul căruia el trebuie să înceapă şi să finalizeze prestarea serviciului. Cu această ocazie, instanța reține că despre fixarea acestui termen a relatat și pârâtul în poziția sa de apărarea, ceea ce face incidente prevederile art.21 alin.(2) din Legea privind protecția consumatorului speței în cauză.
29. Instanța stabilește că între reclamanta Manole Emilia, în calitate de cumpărător, și pârâtul „EXFACTOR-GRUP” societate cu răspundere limitată, în calitate de vânzător și dezvoltator imobiliar, a fost încheiat, în data de 23 septembrie 2020, contractul de vânzare-cumpărare nr. 1-287, având ca obiect un apartament aflat în construcție, situat în *****
30. Având în vedere că reclamanta este o persoană fizică care a achiziționat bunul imobil pentru nevoi personale și nu în scop comercial sau investițional, iar pârâtul este un operator economic profesionist, instanța califică raportul dedus judecății drept un raport de consum, în înțelesul Legii nr. 105 din 13 martie 2003 privind protecția

consumatorilor. Prin urmare, în cauză sunt incidente dispozițiile legale speciale ce reglementează protecția consumatorului, cu prioritate față de normele de drept comun.

31. Din probatoriul administrat în cauză, rezultă că termenul contractual inițial pentru darea în exploatare și predarea imobilului era 31 decembrie 2021, ulterior extins până la 30 iunie 2022, potrivit notificării transmise de pârât. Cu toate acestea, predarea efectivă nu a avut loc în termenul notificat, iar data reală de dare în exploatare a fost 13 februarie 2023, conform informațiilor publicate de pârât.
32. Instanța constată, așadar, că a existat o întârziere semnificativă și nejustificată în executarea obligației contractuale, fapt ce constituie o încălcare a drepturilor consumatorului reglementate prin art. 21 alin. (1) și (2) din Legea nr. 105/2003. Totodată, se atestă că reclamanta a executat integral obligația de plată, achitând prețul bunului în sumă de 31947 Euro în data de 28 septembrie 2022, astfel că nu există o culpă contractuală din partea sa.
33. Reclamanta solicită obligarea pârâtului la plata unei penalități în cuantum de 230657,34 Euro, calculată pentru o întârziere de 361 zile calendaristice, în baza art. 32 alin. (2) din Legea nr. 105 din 13 martie 2003, care prevede că *în cazul încălcării termenelor stabilite [...] executantul achită consumatorului pentru fiecare zi depăşită o penalitate în mărime de 2% din preţul serviciului (lucrării).*
34. Deși formula de calcul este corect aplicată matematic, instanța observă că art. 32 alin. (1^1) din aceeași lege limitează cuantumul penalității, astfel, *cuantumul penalității menționate la alin. (1) nu poate depăși prețul produsului sau prețul unui anumit tip de executare a lucrării/prestării serviciului, sau prețul total al comenzii în cazul în care costul produsului sau al unui anumit tip de executare a lucrării/prestării serviciului nu este determinat de contract*.
35. Prin urmare, instanța admite că penalitatea este justificată de principiu, întrucât rezultă dintr-o dispoziție legală expresă, dar cuantumul pretins de reclamantă depășește plafonul legal admis, care este de 31947 Euro, care constituie valoarea bunului.
36. Așadar, instanța va admite parțial acest capăt de cerere și va obliga pârâtul la plata sumei maxime admise de lege, în mărime de 31947 Euro.
37. *Cu referire la pretenția de compensare a prejudiciului moral* instanța de judecată va respinge acest capăt de cerere cu argumentele ce se vor expune în continuare.

38. Potrivit art. 20 alin. (4) și (5) din aceeași Lege, *prejudiciul moral cauzat consumatorului de către producător, vînzător, prestator prin încălcarea drepturilor lui prevăzute de prezenta lege, precum şi de alte acte normative, se repară în mărimea stabilită de instanţa judecătorească. Prejudiciul moral se repară indiferent de repararea prejudiciului material cauzat consumatorului*.
39. În conformitate cu art. 2036 alin. (4) din Codul civil, *dacă legea nu prevede altfel, simpla constatare a încălcării unui drept sau interes recunoscut de lege fără plata de despăgubiri oferă satisfacţie echitabilă persoanei vătămate doar când aceasta corespunde cu natura dreptului sau interesului recunoscut de lege încălcat și persoana vătămată astfel va putea obține o valoare nepatrimonială superioară prejudiciului moral suferit*.
40. În stpeță, reclamanta a invocat generic stări de disconfort emoțional, însă nu a prezentat dovezi concludente privind gravitatea suferințelor psihice, intensitatea sau durata acestora, impactul direct asupra vieții personale sau profesionale. În acest sens, acordarea unui despăgubiri morale de 100000 lei drept prejudiciu moral, fără fundament probatoriu specific, ar echivala cu o reparare contrară principiului reparației rezonabile și dovedite. Chiar dacă legea permite repararea prejudiciului moral independent de cel material, instanța are obligația de a analiza caracterul rezonabil și proporțional al unei astfel de pretenții. Acordarea suplimentară a unor despăgubiri pentru prejudiciu moral, în lipsa unor probe concrete privind suferința psihică efectivă, ar depăși natura și gravitatea încălcării și nu s-ar încadra în exigențele proporționalității și echității prevăzute de art. 2036 alin. (4) Cod civil.
41. Mai mult ca atât, în speță, întârzierea, deși reală și nejustificată în condițiile legii ca fiind în afara controlului debitorului, a fost reparată prin executarea obligației principale, adică predarea apartamentului și se află deja în curs de despăgubire pecuniară parțială prin penalitate. Acordarea simultană a penalității maxime legale, echivalent cu valoarea contractului, și a unui prejudiciu moral de 100000 lei ar conduce la o dublă compensare, depășind prejudiciul efectiv suportat. Din aceste raționamente, instanța va respinge solicitarea în partea ce ține de încasarea prejudiciului moral.
42. În ceea ce privește repartizarea cheltuielilor de judecată, instanța de judecată va proceda în sensul compensării cheltuielilor de judecată pretinse de către reclamantă, dat fiind

faptul că reclamanta a fost scutită de drept de plata taxei de stat, fiind în prezența unui litigiu de consumator. În acest sens se vor face clarificările de rigoare.

43. Referitor la solicitarea reclamantului privind compensarea cheltuielilor de judecată, în conformitate cu art. 82 Cod de procedură civilă, *cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat şi din cheltuielile de judecare a pricinii.*
44. Potrivit art. 85 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, *pentru judecarea cauzelor civile, reclamanții în acțiunile privind protecția drepturilor consumatorului, se scutesc de la plata taxei de stat*.
45. Conform art. 98 alin. (1) Cod de procedură civilă, *cheltuielile aferente judecării cauzei, suportate de instanța judecătorească, precum şi taxa de stat, de a căror plată reclamantul a fost scutit, se încasează la buget de la pârât proporțional părții admise din acțiune dacă pârâtul nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată.*
46. Relevante speței sunt și prevederile art. 3 lit. a) a Legii nr. 1216 din 3 decembrie 1992 privind taxa de stat, care stabilește cuantumurile taxei de stat pentru cererile de chemare în judecată în litigiile cu caracter patrimonial, cererile de contestare a unui titlu executoriu sau a unui alt document prin care încasarea se produce în mod incontestabil - *3% din valoarea acțiunii sau din suma încasată, dar nu mai puțin de 150 lei şi nu mai mult de 25000 lei de la persoanele fizice şi nu mai puţin de 270 lei şi nu mai mult de 50000 lei de la persoanele juridice.*
47. În această ordine de idei instanța de judecată stabilește că pârâtul urmează să achite în beneficiul statului a suma de 18843,29 lei (31947 euro * 19.6610 = 628109,96 lei; 628109,96 lei * 3% = 18843,29 lei) cu titlu de taxă de stat de a cărei plată reclamantul a fost scutit la depunerea cererii de chemare în judecată în virtutea calității sale de consumator.
48. În aceste condiții, instanța examinând prezentul litigiu nu poate ajunge la o altă soluție decât cea deja expusă, având în vedere că soluția este rezultatul evaluării circumstanțelor și probelor prezentate de părți și examinate în cadrul ședinței de judecată.
49. În conformitate cu art. 236, 238-241 Cod de procedură civilă al Republicii Moldova, instanța de judecată

h o t ă r ă ș t e:

Acțiunea civilă înaintată de Manole Emilia către ”Exfactor-Grup” societate cu răspundere limitată cu privire la încasarea penalității și repararea prejudiciului moral se admite parțial.

Se încasează de la ”Exfactor-Grup” societate cu răspundere limitată în beneficiul Emiliei Manole suma de 31947 (treizeci și una mii nouă sute patruzeci și șapte) euro cu titlu de penalitate legală pentru întârzierea transmiterii bunului.

În rest acțiunea se respinge ca neîntemeiată.

Se încasează de la ”Exfactor-Grup” societate cu răspundere limitată în beneficiul statului Republica Moldova suma de 18843,29 (optsprezece mii opt sute patruzeci și trei, 29) lei cu titlu de taxă de stat, de a cărei plată a fost scutită de drept reclamanta la depunerea cererii de chemare în judecată.

Hotărârea este cu drept de apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 30 zile din data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău.

Președintele de ședință, Eleonora BADAN-MELNIC

Judecătorul